తిక్క కుదిరింది

“అయితే ఈసారి కూడా నాకోరిక తీర్చవన్నమాట!” అడిగాడు విశ్వం.

“ఏమిటండీ మీరూ మీ వ్యవహారం? ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు” అంది ఉమ.

“ఎందుకటా నవ్వడం? ఎవరి సరదా వాళ్ళది. నా సరదా ఇది. నువ్వు నా భార్యవి. నేను కోరిన కోరికలు తీర్చాల్సిన బాధ్యత నీది కాదా! ఎప్పుడు ఏం అడిగినా కాదు పొమ్మంటావేం?” గట్టిగా అడిగాడు.

“మీకు ఖచ్చితంగా పిచ్చెక్కింది. ఇదంతా నా ఖర్మ” అన్నది ఉమ.

“నీ ఖర్మ కాదు నా ఖర్మ. గతంలో ఏదో సర్దాపడితే గాలి సోకిందని నానా జాతరా చేయించావు. ఇప్పుడు పిచ్చిపట్టిందని ప్రచారం చేసి నన్ను పిచ్చాసుపత్రిలో పారేయించు” ఆక్రోశించాడు.

“అవునవును. ఇదంతా సరదాకోసం చేస్తున్నాను. ఏ ఆడదైనా మొగుడు ప్రయోజకుడని ప్రచారం చేసుకుంటుందిగానీ గాలీ, పిచ్చీ అని బయటకు చెప్తుందా, మీ తలతిక్క వేషాలవల్ల నా బతుకు బజార్న పడుతుంది!” ఉమ కంఠం భారమైంది.

“ఈ ఏడుపు ఎప్పుడూ వుండేదేగా! అసలు విషయం తేల్చి చెప్పు. ఈ సారి అటో ఇటో తేలిపోవాల్సిందే. నేనెంతో సరదాపడి డబ్బు ఖర్చుపెట్టి ఎంతో శ్రమపడి ప్రయత్నాలు చేసుకువస్తే, అయ్యో కట్టుకున్న మొగుడే అంత శ్రమపడి సరదా పడుతున్నాడే అని కాస్తయినా జాలివుందా నీకు?” నిలదీసి అడిగాడు విశ్వం.

ఠపామని తలబాదుకుంది ఉమ.

“ఇదెక్కడి గోల మహాప్రభో! రాన్రానూ రాజుగారి గుర్రం గాడిద అయిందన్నట్లు వుంది మీ వ్యవహారం.

ఇంటినిండా జనం. నలుగురూ చూస్తే మన పరువేం కావాలి. ఆ మాత్రం ఇంగితంలేదు. ఏళ్ళొచ్చాయి ఎందుకూ ఏడవనా?” విరుచుకుపడింది.

“నువ్వు ఊ అంటే ఆ ఏర్పాట్లు కూడా నేనే చేస్తాను. ఈ సారి నా సరదా తీర్చకపోయావంటే ఏ హిమాలయాలకో పోయి సన్యాసుల్లో కలిసిపోతాను” అని గట్టిగా వార్నింగ్ ఇచ్చేసి గదిలోంచి బయటకు దూసుకుపోయాడు విశ్వం.

అల్లుడి గదిలోంచి ఘర్షణ వినిపించి వంటింట్లోంచి వచ్చిన దుర్గ అతను బయటికి వెళ్ళడం చూసి గదిలోకి వెళ్ళింది.

“ఏమిటే! మళ్ళీ గొడవపడుతున్నట్లున్నారూ?” అంది ఆదరంగా.

“ఏముంది. ఏదో పెటకం పెట్టారు. దినదిన గండంలా తయారైంది నా కాపురం” అంది ఉమ కళ్ళొత్తుకుంటూ.

“ఏమిటో దిక్కుమాలిన గోల మన ఖర్మకొద్దీ సంప్రాప్తం అయ్యాడు. పెళ్ళికి ముందు వ్యభిచారా? సిగిరెట్లు తాగుతాడా? తాగుబోతా? జూదం ఆడుతాడా? అంటూ అన్నీ అడిగి తెలుసుకుని మరీ పిల్లనిచ్చాం. ఈ విధంగా ఏడిపించుకు తింటాడని ఊహించనైనా లేదు. ఎక్కడా కనీవినీ ఎరగం” అని బాధపడి కూతుర్ని ఓదార్చింది.

✧ ✧ ✧

ఈ గొడవకంతా కారకుడైన విశ్వం పొలంగట్ల మీదుగా రంయ్‌మంటూ సైకిల్ తొక్కుకుంటూ పోతున్నాడు. సెంటర్‌కి వెళ్ళి మొదటాట చూసి రావడం అతని దినచర్య. ‘ఈసారి మెత్తపడకూడదు. వెధవది సగంబతుకు గడిచేపోయింది. తనిలా ఉపేక్షించి వూరుకుంటే మిగిలినది కూడా నిస్సారంగా గడిచిపోతుంది’ అనుకుని దృఢనిశ్చయం చేసుకున్నాడు.

విశ్వానికి సినిమాలంటే మా చెడ్డ ఇష్టం. అసలతను పుట్టటమే సినిమాహాల్లో పుట్టాడు. అతని తల్లి నెలలు నిండాక ఒంటెద్దు బండీలో ఇద్దరు పిల్లల్నీ మొగుడినీ వెంటబెట్టుకుని పక్క ఊరు టూరింగు టాకీసుకి సినిమాకెళ్ళింది.

మొదటి పార్టు కాగానే నొప్పులు మొదలయ్యేసరికి సినిమాకి వచ్చిన ఆడంగులు అంతా పూసుకుని పురుడు పోశారు. ఆ పురిటిగుడ్డుని పక్కలో వేసుకుని హాలు వాకిలి దగ్గర పడుకుని సినిమాచూసి ఇంటికెళ్ళింది అతని తల్లి.

అలా పుట్టినదాదిగా సినిమాలు చూస్తూనే వున్నాడు విశ్వం. పల్లెటూర్లో వుండేవాడేమో, సినిమాల వసతి తక్కువే. అయినా అధైర్యపడక అద్దెసైకిలు వేసుకుని ఎంత దూరం అయినా సరే పోయి ఎంచక్కా సినిమాచూసి వస్తూ వుండేవాడు.

అదంతటితో ఆగితే బాగానే వుండేది. ఇతనిదో వింత వ్యవహారం. సినిమాల్లో జరిగే ఉత్కంఠభరితమైన సంఘటనలన్నీ తన జీవితంలో జరగాలనీ, జీవితం చిత్ర విచిత్రమైన మలుపులు తిరగాలనీ కోరిక.

చిన్నతనంలో ఏదో ఒకరోజు తల్లీదండ్రీ తనని పిల్చి "బాబూ నువ్వు మా కన్నకొడుకువి కావు. ఫలానా తిరణాల్లో దొరికావు" అని చెప్తారేమో అప్పుడు తను వెళ్ళి అసలు తల్లిదండ్రులకోసం వెతికి వాళ్ళకాళ్ళమీద పడి వాళ్ళని ఆనందపరవశంలో ముంచెత్తచ్చు అని సర్దాపడ్డాడు. ఎదురుచూసి చూసి విసుగేసి ఓ రోజు తల్లినే అడిగేశాడు.

"నిజం చెప్పు నేను నీ కన్నకొడుకునేనా?" అన్నాడు గంభీరంగా. వెంటనే మాడు పగిలేలా కొట్టిందావిడ.

"అక్కయ్యకీ అన్నయ్యకీ పెరుగేసి నీకు మజ్జిగ పోశానని అంతమాట అంటావా? అంట్లవెధవా! నీకు అజీర్తిరోగం. పెరుగు అరగదని మజ్జిగ పోశాను" అని తిట్టింది. ఆ తర్వాత తండ్రి వచ్చి నాలుగు తన్ని గంటసేపు గోడకుర్చీ వేయించాడు.

ఆ దెబ్బతో కొన్నాళ్ళు బుద్ధిగానే వుండి మళ్ళీ మొదలెట్టాడు. అన్నని కూర్చోబెట్టి "ఒరే అన్నయ్యా నువ్వు పరీక్షలో తప్పురా! నాన్న నిన్ను కొడతాడు. అప్పుడు నువ్వు ఇంట్లోంచి పారిపోయి బూట్‌పాలిష్ చేసుకో. నేను పెద్దయి నిన్ను వెదకడానికి బయలుదేరతాను. నా పుట్టుమచ్చలు చూసి నేనూ ఒకర్నొకరు గుర్తుపట్టి కావలించుకుని మళ్ళీ అమ్మా నాన్న దగ్గరికి వద్దాం" అన్నాడు. అన్నయ్యకి కోపం వచ్చి చింత బరికతో బాది వదిలిపెట్టాడు.

ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకి అక్క దగ్గరకు వెళ్ళి "అక్కా ఒకవేళ నిన్నెవడైనా మానభంగం చేస్తే నాకు ఉత్తరం రాసిపెట్టి నువ్వు చెట్టుకి ఉరివేసుకుని చచ్చిపోవే. నేను నిన్ను అన్యాయం చేసినవాడిమీద పగతీర్చుకుని జైలుకెళ్తాను" అన్నాడు ఆశగా. అక్క భోరున ఏడిచి వెళ్ళి తల్లితో చెప్పింది. అంతే! ఆవిడ వెంటనే గరిట కాల్చి వాత పెట్టింది. అలా గడిచిపోయింది విశ్వం బాల్యం అంతా.

యవ్వనంలోకి అడుగుపెట్టాక చదువంతగా వంట పట్టకపోయినా కుర్రాడు బాగానే వుంటాడు కాబట్టి పొరుగూర్లో కాస్త కలిగిన కుటుంబంవారు తమ ఏకైకపుత్రిక నిచ్చి పెళ్ళి చేశారు.

ఆ పెళ్ళిలో కూడా మామగారు కట్నం ఇచ్చుకోలేకపోతే తండ్రి కోపగించి లేవరా పీటలమీద నుండి అంటాడేమో తను పెళ్ళి కూతురి దీనవదనం చూసి ఓ

డైలాగుకొట్టి పెళ్ళికూతురి మెడలో పుస్తెకట్టి అందరి ప్రశంసలకూ పాత్రుడవాలని ఎంతో సర్దాపడ్డాడు. నవ్వుకుంటూ భుజం భుజం రాసుకుంటూ పెళ్ళిపందిట్లో తిరుగుతున్న వియ్యంకులని చూసి అలా ఇకిలించుకుంటూ తిరిగే బదులు ఎంచక్కా కొట్టుకు చావరాదూ! అని విసుక్కున్నాడు.

ఆ రాత్రే శోభనం. గదిలోకిరాగానే భార్యను పలకరించి –

'నువ్వెవరినైనా ప్రేమించేవా? ప్రేమిస్తే భయపడకుండా చెప్పు. నా విశాల హృదయంతో నిన్ను క్షమిస్తాను' అని పీక్కుతిన్నాడు. అబ్బే అలాటిదేం లేదు. అనేసింది ఉమ. అతనికి చిరాకేసింది.

జీవితం అంతా ఇలా చప్పగా సాగిపోతుంటే ఇక మలుపు తిరిగేది ఎప్పుడు; అందుకే 'సరే నువ్వు ప్రేమించకపోతే పోయావు. నేనో అమ్మాయిని ప్రేమించాను. మా అమ్మా నాన్న బలవంతంమీద నిన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నాను. మనిద్దరం లోకం దృష్టిలో మాత్రమే భార్యాభర్తలం. నువ్వు దిండు తీసుకుని కిందవేసుకుని పడుకో. నేను మంచంమీద పడుకుంటాను. నా ప్రేమకోసం పూజలవీ చేసుకో. నెమ్మదిగా నా మనసు మార్చుకుంటాను" అన్నాడు. వెంటనే తలుపు తీసుకుని బయటికి వెళ్ళిపోయింది ఉమ.

తల్లితో జరిగినది అంతా చెప్పింది. ఆవిడవెళ్ళి భర్తని లేపింది. ఆయన వెళ్ళి వియ్యంకుడిని లేపాడు. ఆరుబయట పెద్ద పంచాయితీ జరిగింది.

కొడుకు వ్యవహారం దాచి పెళ్ళి చేశారని ఆడపెళ్ళివారు ధ్వజం ఎత్తారు. మా వాడికి అటువంటి వ్యవహారాలేం లేవు అని చెప్పారు మగపెళ్ళివారు. చివరికి అసలు నాయకుడిని ప్రవేశపెట్టారు.

కాసేపు నీళ్ళు నమిలి బుర్ర గోక్కుని "అయ్యవార్ని చెయ్యబోతే కోతి అయినట్లు నేనేదో సర్దాపడి అబద్ధం చెప్తే ఆ పెళ్ళి కూతురు ఇంత గోలచేసింది" అంటూ అసలు విషయం బయటపెట్టాడు.

ఎవడైనా వున్న లొసుగులు దాచుకుంటారుగానీ లేనివి కల్పించి చెప్తారుట్రా తింగరి వెధవా అని తిట్టారు మగపెళ్ళివారు. కుర్రాడు బొత్తిగా తిక్కమేళంగా వున్నాడు. మా అమ్మాయిని పంపం. ఎలాగూ పెళ్ళయింది కాబట్టి ఈ శాల్తీని ఇక్కడే వదిలేసిపోండి. ఇల్లరికం వుంటాడు అన్నారు ఆడపెళ్ళివారు. వదిలిందే చాలు పీడా అని వదిలేసి చక్కాపోయారు వాళ్ళు.

అల్లుడిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడంటే అదేమైనా గాలి ప్రభావం ఏమో అని గణాచారిని పిలిపించారు అత్తవారు.

అతగాడు పరీక్షచేసి మొండిదయ్యం పట్టిందని నిర్ధారించి నిమ్మకాయలు కోసి ధూపంవేసి విశ్వాన్ని వేపమండలతో చావబాది దయ్యాన్ని సీసాలో బంధించి దండిగా పారితోషికం పట్టుకుపోయాడు.

ఇక ఫర్వాలేదని మళ్ళీ శోభనం ఏర్పాటు చేశారు. ఈసారి విశ్వం బుద్ధిగానే వున్నాడుగానీ ఉమ మాత్రం దగ్గరికొచ్చిన భర్తని సత్యభామ స్టైల్‌లో గాడిదలెవెల్లో తన్నింది. దాంతో అతనికాపురం సజావుగా సాగడానికి మరో పదిరోజులు పట్టింది.

భార్యకి నొప్పులొస్తుంటే సర్దాపడ్డాడు. తను ఏరు ఈది ఆ తర్వాత డొంకకి అడ్డం పడి పరిగెట్టుకు వెళ్ళి డాక్టర్ని రమ్మంటే, అతను రాకపోతే బెదిరించి తీసుకొచ్చి చావుబతుకుల్లో వున్న భార్యని బతికిస్తాడు. అని ప్లాను వేసుకుని బెదిరించడం కోసం తనెప్పుడో పోస్ట్‌లో తెప్పించుకున్న మాయ తుపాకీకోసం వెతికాడు.

అటుగా వెళ్తున్న అత్తగార్ని పిల్చి "తుపాకీ ఎక్కడ పెట్టిందో ఉమని అడగండి" అన్నాడు.

"ఓ చెంప అది నెప్పులతో ఏడుస్తుంటే నీకు తుపాకీ ఎందుకు నాయనా కాల్చి చంపడానికా!" అని విసుక్కుంది ఆవిడ.

తనే తుపాకీ వెతుక్కుంటూ వుండగానే లోపల్నుంచి కేరుమని శబ్దం వినిపించింది. అందరూ తేలిగ్గా పురుడొచ్చింది. మగబిడ్డ అని ఆనందపడుతూ వుంటే నా ఖర్మ అని తలబాదుకున్నాడు విశ్వం.

ఆ తర్వాతకూడా అతనేదో పిచ్చివేషాలు వెయ్యడం ఉమ ఏడవడం సర్వసాధారణం అయిపోయింది.

కిందటిరోజు రోడ్డుమీదికి వెళ్తే వ్యాపారం కోసం బండినిండా అల్యూమినియం బిందెలు వేసుకుని ఊరూరా తిరిగే వ్యాపారి ఒకడు కనిపించాడు. ఆ బిందెలు చూసి ఇతని బుర్రలో పురుగు తొల్చసాగింది. ఆ వ్యాపారితో మాట్లాడి ఒప్పందం కుదుర్చుకుని ఇంటికి తీసుకొచ్చాడు.

ఆ బిందెలన్నీ బోర్లిస్తాడుట. దానిమీద ఉమ డాన్సు చెయ్యాలిట. అదీ కోరిక. ఎప్పటిలా కాకుండా మొండి పట్టుపట్టాడు. హిమాలయాలకు పోతానని బెదిరిస్తున్నాడు. తిక్కమేళం పోయినా పోతాడు.

పోనీ నువ్వే ఏదో సర్దుకుపోవే అందామంటే మరీ బొత్తిగా బిందెలమీద నిలబడి డాన్సేం చేస్తుంది ఆకుచాటు పిందెలా పెరిగిన అయినింటి ఆడపిల్ల?

ఏం చెయ్యాలా అని ఇంటిల్లిపాదీ నెత్తిన చేతులు పెట్టుకుని నట్టింట్లో కూర్చున్నారు. అదే సమయంలో ఆపద్బాంధవుడిలా వచ్చాడు రాజారావు. ఈ రాజారావు ఉమకి పెత్తల్లి కొడుకు.

"ఏవిటర్రా అలా కూర్చున్నారు సర్వం మునిగిపోయినట్లు!" అన్నాడు.

విషయం అంతా వివరించి కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది ఉమ తల్లి. దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు రాజారావు. మీరేం భయపడకండి. బావగారి తిక్క నేను కుదురుస్తా అని హామీ ఇచ్చాడు. సినిమానుండి వచ్చిన విశ్వం రెక్కపుచ్చుకుని బయటికి లాక్కుపోయాడు. ఏమిటలా వున్నారూ అని అడిగి విషయం తెలుసుకున్నాడు.

"ఈ మనుషులంతా ఇంతే బావగారూ! పొద్దస్తమానం పండుకోనూ తిననూ నిద్ర తప్పించి ఓ థ్రిల్లూ వుండదు పాడూ వుండదు. ఏం జీవితం వెధవ జీవితం మలుపులు తిరగని బతుకూ ఓ బతుకేనా! నాకూ మీలాగే బోలెడు సర్దాలున్నాయి. ఏం లాభం తీరిచస్తేనా!

మొన్న మా అత్తారింటికి వెళ్ళినప్పుడు నా మరదల్ని పట్టుకుని 'మీ అక్కకి బుద్ధి చెప్దాం! నువ్వు నన్ను ప్రేమించినట్లు నటించు. మీ అక్క చూస్తుండగా నన్ను ముద్దెట్టుకో. నా పక్కలోకొచ్చి వుత్తుత్తినే పడుకో' అన్నాను. విన్లేదు సరికదా లాగి లెంపకాయ కొట్టింది.

"నీతో ఇలాటి వెధవ్వేషాలు వేస్తే ఆనక నాకు పెళ్ళి కావద్దా?" అంది.

పోనీలే అని మా బావమరిదిని పిల్చి నువ్వు వెనక్కి తిరిగి నుంచోరా నేను నీ నడుంమీద తంతాను ఫలాని సినిమాలో లాగా అన్నాను. వద్దులే బావా నువ్వే వెనక్కి తిరుగు నేను తంతాను వెరైటీగా వుంటుంది అన్నాడు.

కాస్తంతైనా కళాదృష్టిలేని మనుషులతో ఎలా చస్తాం చెప్పండి! వీళ్ళతో మనకి ఎందుకుగానీ మనిద్దరమే కూడబలుక్కుని మన సరదా తీర్చుకుందాం" అన్నాడు.

విశ్వానికి బోలెడంత సర్దావేసింది. ఇన్నాళ్ళకి తనకి తగినవాడు దొరికాడు. ఏం చేద్దాం చెప్పండి అన్నాడు.

"రేపు మీరు పొలం బయలుదేరే ముందు నేను బండి ఇరుసు లాగేస్తా మీరు అందరికీ పేరు పేరునా చెప్పి పిల్లాడిని ముద్దెట్టుకుని నిన్ను నా కంటే పెద్ద రైతుగా చూడాలని వుందిరా అని చెప్పి బండి ఎక్కి వేగంగా తోలండి.

"ఊరు చివరికి వెళ్ళేసరికి బండి బోల్తా పడుతుంది. మీరు దొర్లి పల్లంలో పడతారు. మీ బుర్ర పగుల్తుంది. మాకు కబురు తెలిసి హుటాహుటీ హాస్పిటల్‌కి తీసికెళ్తాం. ఆపరేషన్ చెయ్యాలంటాడు డాక్టరు. ఆపరేషన్ థియేటర్ తలుపు మూసుకుంటుంది. ఎర్రలైటు వెలుగుతుంది. డాక్టర్లంతా టోపీలు పెట్టుకుని మూతులకి గుడ్డలు కట్టుకుని వస్తారు. పెద్దలైటు వెలుగుతుంది. రక్తం బాటిల్, ఆక్సిజన్ సిలెండరు. డాక్టర్ బయటికి వచ్చి పెదవి విరుస్తాడు. మొహం మీద గుడ్డ కప్పుతాడు. అంతా ఘొల్లున ఏడుస్తారు.

"ఇంటికొస్తాం మిమ్మల్ని కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి స్నానం. ఆ తర్వాత బొట్టు పెట్టి పూలదండ, పాడెమీద అంతిమయాత్ర. ముందు కుండతో నిప్పు పట్టుకుని ఏడ్చుకుంటూ మీ నాన్న, చితి, చితిమీద మీరు, చితికి నిప్పు. ఎగసిన మంటలు ఫెడీల్న కపాలమోక్షం!"

వింటూన్న విశ్వం కెవ్వున అరిచాడు. "చాల్లే నోర్ముయ్" అన్నాడు వణికిపోతూ.

"అది కాదు బావగారూ నాకు సర్దాగా వుంది" బతిమాలాడు రాజారావు.

"మండినట్లే వుంది నీ సర్దా! పిల్లికి చెలగాటం ఎలక్కి ప్రాణసంకటం అంటే ఇదే. మళ్ళీ మాట్లాడావంటే పళ్ళు రాలగొడతాను!" అన్నాడు.

"సరే ఏం చేస్తాం మీరూ సహకరించడం లేదు. భవిష్యత్తులో మనసు మార్చుకుంటే నాకు కబురెట్టండి. వచ్చి బండి ఇరుసు పీకేస్తా!" అని హామీ ఇచ్చాడు.

బెదిరిపోయిన విశ్వం మళ్ళీ ఎప్పుడూ థ్రిల్ జోలికి పోలేదు. జీవితం మలుపులు తిరగాలని అనుకోలేదు. దెబ్బకి దయ్యం వదిలింది. తిక్క కుదిరింది.

స్వాతి వారపత్రిక, 7 జులై 2000